

Itinerants sense remei

Futbol. 2a divisió A. Sense instal·lacions dignes per entrenar-s'hi i amb el camp annex de Montilivi destrossat, el Girona ha de buscar altres llocs per força. Ahir va estrenar-se a Blanes

En un racó de l'extens terreny que l'empresa Gespa Futbol Top Ten té a Blanes, una trentena de futbolistes treballaven ahir al matí enmig del fred. Era la plantilla del Girona, que va estrenar una altra seu en el seu periple per la demarcació. No té cap més remei, perquè li falten unes instal·lacions dignes per poder-se entrenar-s'hi i només té el camp annex de Montilivi, cada cop més castigat.

Un cop per setmana –menys del que reclamaria la gespa de Montilivi i de l'annex–, l'equip sol marxar de Girona i ha provat diverses alternatives. La més interessant per a un bon entrenament és la gespa del camp de Torremirona, a Navata –en perfecte estat i cuidada amb delicadesa–, però també és la que resulta més cara

per al club. La més accessible per la seva proximitat a Montilivi és el camp de Torres de Palau, però aquesta solució es converteix en molt arriscada –o directament censurada per alguns entrenadors– perquè és de gespa artificial.

Aquesta temporada, l'equip ja s'ha entrenat en vuit escenaris diferents. A més dels dos de Montilivi (l'estadi i el camp annex), ha anat a Vilamallà, a Navata, a Bonmatí (una vegada), a Torres de Palau –dimarts va ser el primer cop, perquè Agné es negava a anar-hi–, al del GEiEG a Palau i, ahir, a Blanes. De fet, també va anar al pavelló de Palau, de manera extraordinària, a causa del temporal de neu i fred de la setmana passada.

La falta de camps de gespa natural a Girona ciutat provoca que el club busqui llocs arreu de la demarcació. Els jugadors no només han de comptar amb el desplaçament, sinó també estar molt atents, perquè més d'un canvi d'última hora hi ha hagut. "S'ha d'estar atent a la trucada del delegat el dia abans", explica Jose Martínez. "No tenim cap problema a fer un petit esforç, tot i que seria ideal tenir un camp a Girona." En temporades anteriors, el primer equip havia anat a Riudarenes, de manera molt habitual, i també al Collell, a Vilobí, a Peralada i a Figueres.

Les solucions, llunyEl Girona fa temps que té al cap la idea de solucionar els problemes d'instal·lacions, però no se n'acaba de sortir. La ciutat esportiva és una utopia, i la requalificació i adequació dels terrenys de bosc que hi ha davant de l'estadi ha topat amb la negativa rotunda de l'Ajuntament. El director esportiu del club, Mario Barrera, té clar que la falta d'instal·lacions és "el problema més greu" que tenen, més enllà de la delicadíssima situació del primer equip. "Haurem de seguir així mentre no hi hagi una solució permanent, que no seria cap altra que tenir un parell de camps nostres", indica l'argentí, conscient que empitjorar la gespa de l'estadi no té cap sentit.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-02-2012 Pàgina 48

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/504993-itinerants-sense-remei.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss